

กำหนดให้

- Q_P คือ จำนวนรถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่จดทะเบียน ต่อประชากร 1,000 คน
 S_{Q_P} คือ จำนวนยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคล (คัน)
 Q_C คือ จำนวนรถยนต์เชิงพาณิชย์จดทะเบียน ต่อประชากร 1,000 คน
 S_{Q_C} คือ จำนวนยอดขายรถยนต์นั่งส่วนบุคคลรถยนต์เชิงพาณิชย์ (คัน)
 Y คือ รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล (บาท/ปี)
 P_C คือ ดัชนีราคายานยนต์ (Vehicle Price Index) (ร้อยละ)
 P คือ ดัชนีราคายานยนต์เชิงพาณิชย์ (Commercial Car Price Index) (ร้อยละ)
 O_A คือ ราคาน้ำมันเบนซิน 95 (บาท/ลิตร)
 O_B คือ ราคาน้ำมันดีเซล (บาท/ลิตร)
 I คือ อัตราดอกเบี้ย MLR (ร้อยละ)
 R คือ สัดส่วนของถนนลาดยางต่อถนนทั้งหมด

โดยสมการที่ (1) และ (2) แสดงถึงอุปสงค์ต่อรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ขณะที่สมการที่ (3) และ (4) แสดงถึงอุปสงค์ต่อรถยนต์เชิงพาณิชย์

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วพบว่า การศึกษานี้ ยังมีข้อจำกัดในด้านดั้งนี้

(1) ราคารถยนต์ ราคารถยนต์ที่ใช้ในแบบจำลองแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ดัชนีราคายานยนต์ (Vehicle Price Index: P_C) ซึ่งเป็นดัชนีราคารถยนต์โดยรวม ซึ่งในที่นี้จะใช้แทนราคารถยนต์นั่งส่วนบุคคล เนื่องจากดัชนีราคารถยนต์นั่ง (Passenger Price Index) ไม่มีการบันทึกไว้ก่อนปี 2538 ส่วนในการนิยมของรถยนต์เชิงพาณิชย์ ใช้ดัชนีราคารถยนต์เชิงพาณิชย์ (Commercial Car Price Index: P) ซึ่งได้มีการเก็บรวบรวมไว้ในช่วงเวลาที่ศึกษา ดังนั้นนั่นเอง สามารถนำดั้งนี้มาแทนที่ราคารถยนต์เชิงพาณิชย์ได้

(2) ราคาน้ำมัน การศึกษานี้ใช้ราคาน้ำมันเบนซิน 95 (O_A) เป็นราคาน้ำมันของรถยนต์นั่งส่วนบุคคล และใช้ราคาน้ำมันดีเซล (O_B) แทนราคาน้ำมันของรถยนต์เชิงพาณิชย์ ซึ่งราคาน้ำมันทั้งสองประเภทนี้ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความความต้องการใช้น้ำมันของรถยนต์ทั้ง 2 ประเภทเป็นอย่างดี แต่หลังจากปี 2549 ราคาน้ำมันโดยเฉลี่ยราคาน้ำมันเบนซินได้เพิ่มสูงขึ้นมาก ประกอบกับผู้ใช้รถยนต์ก็มีทางเลือกใช้พลังงานทดแทน เช่น แก斯โซฮอล์ ทำให้ราคาน้ำมันเบนซินอาจไม่ได้สะท้อนถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์ต่อรถยนต์ส่วนบุคคลอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ในปี 2552 ได้เกิดวิกฤติสถาบันการเงินของประเทศไทยทรัพย์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยด้วย ดังนั้นการใช้ข้อมูลในปี 2552 อาจประสบปัญหาการ

พยากรณ์ในแบบจำลอง ซึ่งจากสาเหตุในทั้ง 2 กรณีที่กล่าวมานี้ ทำให้การศึกษานี้ใช้ข้อมูลถึงปี 2550 เท่านั้น

(3) อัตราดอกเบี้ย โดยปกติแล้วในการซื้อรถยนต์จะใช้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระยะสั้นเป็นตัวแปรอิสระ แต่ในแบบจำลองที่ศึกษาจะใช้อัตราดอกเบี้ย MLR เฉลี่ย เพราะมีข้อมูลย้อนหลังและสามารถรวมได้ง่ายกว่า อีกทั้งอัตราดอกเบี้ย MLR ก็สามารถสะท้อนอัตราดอกเบี้ยตลาดได้เช่นกัน

(4) ข้อมูลของถนน การศึกษานี้ใช้ข้อมูลถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงเท่านั้น ดังนั้นจึงสามารถสะท้อนอุปสงค์ต่อรถยนต์ในภูมิภาคได้มากกว่ากรุงเทพและปริมณฑล ซึ่งมีหน่วยงานสำคัญคือ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างทางด่วนพิเศษ

การศึกษาระยนต์ที่จดทะเบียน ในกรณีของรถยนต์นั่งใช้ข้อมูลรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน (Sedan: Not More Than 7 Passengers) ส่วนในกรณีรับ恩ต์เชิงพาณิชย์จะใช้ข้อมูลรถตู้ (Van) และรถยนต์กระบะ (Pick Up) เท่านั้น ส่วนในกรณีของยอดขายรถยนต์ จะใช้ข้อมูลรถยนต์นั่งและรถยนต์เชิงพาณิชย์ทุกประเภท

หลังจากการทดสอบแบบจำลองแล้ว การศึกษานี้จะเปรียบเทียบปัจจัยกำหนดอุปสงค์ต่อการใช้รถยนต์ ในช่วงก่อนและหลังการเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ โดยใช้วิธีการทดสอบของเชาว์ (Chow Test) ดังที่กล่าวมาแล้ว

3.3 สมมติฐาน

ในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ปัจจัยสำคัญในการกำหนดอุปสงค์ของสินค้าและบริการ คือ ราคาของสินค้าชนิดนั้น ซึ่งจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับอุปสงค์ แต่ในกรณีของรถยนต์จากล่าวย่อมได้ว่า รายได้ส่วนบุคคลมีความสำคัญมากกว่าราคาของรถยนต์ เนื่องจากรถยนต์จัดว่าเป็นสินค้าที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันสำหรับบุคคลที่มีรายได้ระดับปานกลางขึ้นไป นอกจากนี้ความยืดหยุ่นของอุปสงค์สำหรับการใช้รถยนต์ต่อราคาน้ำมันควรจะมีค่าคงที่ เนื่องจากประเทศไทย (หรือในประเทศอื่นๆ) ยังไม่มีบริการขนส่งประเภทใดที่สามารถใช้แทนรถยนต์ได้ ในขณะเดียวกันการเพิ่มขึ้นของจำนวนถนนลาดยาง (Paved Roads) น่าจะเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่การกระตุ้นความต้องการใช้รถยนต์ ทั้งในกรุงเทพและภูมิภาค ส่วนอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อผู้ซื้อรถยนต์ในระบบเงินผ่อน